საქართველოს რესპუბლიკა

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან. №29 (2402) ხუთშაბათი, 6 თებერვალი, 1997 წელი. ფასი 40 თეთრი. თბილისის გარეთ 45 თეთრი.

„საქართველო ღირსია იმისა, რომ საფრანგეთმა და ფრანგებმა აღმოაჩინონ იგი“

საფრანგეთი საქართველოს საინვესტიციო მხარდაჭერას სთავაზობს

საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის სიტყვა, წარმოთქმული საფრანგეთის რესპუბლიკის სენატში საქართველოს შესახებ საფრანგეთის სენატისა და საბაღრეო ვაჭრობის ფრანგული ცენტრის მიერ გამართულ კოლოკვიუმზე

პატივცემულო პრეზიდენტო სენატის თავმჯდომარევ,

ქალბატონებო და ბატონებო,

უპირველეს ყოვლისა მე მსურს, რომ ჩემი მადლობა მოვახსენო საქართველოში ჩამობრძანებისათვის. მისი ეგზომ ხშირად ეუწია ბატონ ერეკლე მაჩაბლის სოლილაპე კაბადონის ინეზაბრებას. ბატონ ალექსანდრე ბესელიას ჩემს ხელს ეკლიანის ელლორადოს“. მაგრა, რომ ჩემი უახლოესი მეგობრები და მემობილები პეიდარ ალიევი და ლეონ ტერ-პეტროსიანი გულით გახარებენენ, თუკი საფრანგეთის პრეზიდენტი ჩვენი საერთო ხალხია გახდება.

ქალბატონებო და ბატონებო, თქვენ მოაწყვეთ კოლიქტიური ჩემს უსაყვარლეს თემაზე. თქვენ მიიქცეთით იგი ჩემს უძვირფასეს „საკაბეს“. მაგ ბატონ ალექსანდრეს ეკუთვნის. ეს ძალიან ფართო ცნობილია, ფრანგული ტრადიციების გარანტი და ჭახალისების ბატონი ბატონ ვალერი ჟისკარ დ'ესტენის ბრალდ სფეროში ურთიერთსიყვარულით თანამშრომლობის ინტენსიფიკაციისათვის. საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე ჩამოვიდა ფრანგული ეკონომიკური რეფორმების განსახორციელებლად. ბატონ ალექსანდრე ბესელიას ჩემს ხელს ეკლიანის ელლორადოს“. მაგრა, რომ ჩემი უახლოესი მეგობრები და მემობილები პეიდარ ალიევი და ლეონ ტერ-პეტროსიანი გულით გახარებენენ, თუკი საფრანგეთის პრეზიდენტი ჩვენი საერთო ხალხია გახდება.

ქალბატონებო და ბატონებო, თქვენ მოაწყვეთ კოლიქტიური ჩემს უსაყვარლეს თემაზე. თქვენ მიიქცეთით იგი ჩემს უძვირფასეს „საკაბეს“. მაგ ბატონ ალექსანდრეს ეკუთვნის. ეს ძალიან ფართო ცნობილია, ფრანგული ტრადიციების გარანტი და ჭახალისების ბატონი ბატონ ვალერი ჟისკარ დ'ესტენის ბრალდ სფეროში ურთიერთსიყვარულით თანამშრომლობის ინტენსიფიკაციისათვის. საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე ჩამოვიდა ფრანგული ეკონომიკური რეფორმების განსახორციელებლად. ბატონ ალექსანდრე ბესელიას ჩემს ხელს ეკლიანის ელლორადოს“. მაგრა, რომ ჩემი უახლოესი მეგობრები და მემობილები პეიდარ ალიევი და ლეონ ტერ-პეტროსიანი გულით გახარებენენ, თუკი საფრანგეთის პრეზიდენტი ჩვენი საერთო ხალხია გახდება.

იხ. გვ - 2 გვ.

დაჯილდოება

საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულება

1997 წლის 28 იანვარი ქ. თბილისი

ნ. გალაქტიონის ლირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

საზეიმოდ აღინიშნება საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის შენარჩუნებისა და საქართველოში დაბრუნების მეგანიდან მნიშვნელოვანი წელილისა და ნაციონალური მოღვაწეობისათვის მწერალი ნოშრევან გალაქტიონის დაჯილდოების ღირსების ორდენით.

ე. შევარდნაძე.

საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულება

1997 წლის 28 იანვარი ქ. თბილისი

ა. სამსონიას ლირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

ქართულ ლიტერატურაში შეგანილი მნიშვნელოვანი წვლილისა და სამოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის მწერალი ალექსანდრე სამსონიას დაჯილდოების ღირსების ორდენით.

ე. შევარდნაძე.

პარლამენტი

პარლამენტი აქტიურ კანონშემოქმედებით საქმიანობასთან ერთად მკაცრად განახორციელებს საბიუჯეტო კონტროლს

როგორც უკვე ეიწერებოდით, 4 თებერვალს შეიხვია დაიწყო საქართველოს პარლამენტის სამუშაო სესიამ.

საგაზაფხულო სესიის პირველ სხდომას ესწრებოდა 158 დეპუტატი. დღის წესრიგით გათვალისწინებული საკითხების განხილვაზე ქვეყნის ხელისუფლების საკანონმდებლო ორგანომ მიიღო დადგენილება საქართველოს პარლამენტის 1997 წლის საგაზაფხულო სესიის დადგენის შესახებ, რომლის თანახმადაც მიმდინარე სესია დაიწყებოდა ორკვირიანი ციკლით – კვირა-მთაწყლობით. პირველი კვირა – 4-7 თებერვალი დაეთმობა პლენარულ სხდომებს, რომლებიც გაიმართება სამშაბათს, ოთხშაბათს, ხუთშაბათს და პარასკევს. შეორე კვირა კი – კომიტეტების მუშაობას და პარლამენტის ფრაქციებთან შეხვედრებს.

შემდეგ ორკვირიანი ციკლით პარლამენტის თავმჯდომარემ შეორე ვეებიან გაიკეთა ხელი.

ამ ვეიეი, რომ ეწინა ორკაორმა საქართველო დიდი აჩრეშუმის გამო მნიშვნელოვან მოძაღებულ ნაწილად მოიხსენება.

მართლაც, ისკორიულად საქართველო ეკრიპანია და ამიის დამაკეშმარებელი ყველა ეკრიპანია და მეორე მოსაკეთილო საკომეიციო ცერეული პროექტი (კრანეკი) რეკლამად აქცევს მას.

მე ვფიქრობ, საორანეციის საქმიანი სამყარო ვერ იქნება გულადი ამიიდან ეკროპაში და ეკროპიდან ამიაში საქონლის, ნელლეულისა და მომსახურების სწრაფი გადაადგილების იდეისამდე, ისეეე, როგორც, არ ყოფილა გულადრად XVII საუკუნის შიურელ, როდესაც მსოფლიო სამღეკო გზებზე სულ სხეა ფლიდი ხალხი ეეეიდა.

იხ. გვ - 2 გვ.

გვიპასუხებენ

არც ისეა საქმე, უპირობა რომ დაგვაბრალონ

„საქართველოს რესპუბლიკის“ 14 იანვრის ნომერში ვიკითხეთ ბესელიას წერილი ბატონი ამირანაშიძისა“ კეკლუქის თეფშელობრივ ეკონომიკის თავმჯდომარემ ბატონ ალექსანდრე ბესელიას ბრალდებათა ნაწილის შესახებ. ჩვენ ამ საკითხზე ვაპირებდით ვისაუბრებით, მაგრამ ამ ეკონომიკის ხელმძღვანელობა

საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის სიტყვა,

წარმოთქმული საფრანგეთის რესპუბლიკის სენატში საქართველოს შესახებ საფრანგეთის სენატისა და საგარეო ვაჭრობის ფრანგული ცენტრის მიერ გამართულ კოლოკვიუმზე

(დასასრული)

ბაგრნობდა, ხოლო აღმოსავლეთისაკენ მიმავალი ყველა სხვა გზა, თან მორის, სახმელეთო, გაღაკეთილი იყო.

მაგრამ აი, ერთხელ, ბოლის და ბოლოს გამონახა „მოსახერხებელი“ და აღლი გზა ჩვენი ფრანგი სოფლებისათვის,“ – ვერ მაღალი სახარულის მიმოხილვის მიწერილ ბარათში მისილნერი რიმარი – „ახლა ისინი შეძლებენ კონსტანტინოპოლიდან მაგი ზღვით ჩაეღნენ საქართველოში, იქნებან კი უმოკლესი გზაა არანაბი“.

საქართველოს ვაღლით ფრანგულ-ევროპული გრანზიტის იდეა ფრთას ასხამდა საუკუნეში ქართველ მამულიშვილებს. 1714 წლის აპრილში ქართველთა მეფის ვახტანგ VI-ის ღესპანი ლეო XIV-ს 300 ათას ეკუთვნილ ხთხოვდა ღა, სამაგიეროდ, ფრანგ კომერსანტებს საქართველოდან აღმოსავლეთში მემავალ ყველაზე მოსახერხებელ გზით ვაგარნის გარანტიას სთავაზობდა.

მე არ გთხოვთ ასეთ თანხებს, მაგრამ გთავაზობთ საუკეთესო ქართულ საგარანტიო ბანკ რეკონესანსს, რომლებსაც ბაგინ ერუე ღე მარეტის აღიარებით, საფრანგეთში ღღი ღაკეთანებით მაპაყრო მხერა.

ოქვენ ქქ განსხილველით საქართველოს ეკონომიკურ მდგომარეობასა და სამრეწველო სანოსლის ბაზრის პერსპექტივებს, ენერგეტიკასა და მაქრით ეიჭრობის განეთიარების საკითხებს, ხაკრედიტო ბანთების ღანერგებასა და სალაპედეო საქმის შესაძლებლობებს. მე კი, ჩემი მხრივ ღავსძენ: საქართველო ის ქვეყანაა, რომელსაც ძქეს ბანეთარმეული მხვეული, გაღამპმეშავეები და ღა სამთამაღნო მრეწველობა, მანქანათმშენებლობა, აეთთისებული „ხოკაპუთი“ მღიღარი მოწნავე მეცნიერება და უსაძღერო საკუთრება-სარკეკეთიო შესაძლებლობანი. ქართული მევენახეობა-მეღვინეობა ვაჭის 500 უნიკალურ ადგილობრივ ჯიშს მოიცავს. ხალბელი წყლისა და მინერალური წყლების მარაგით საქართველო ევრო-ვრთი უმღიღრესი ქვეყანაა მსოფლიოში.

ჟქ უკვე მოიყვანეს რამღენიმე მაკროეკონომიკური მახასიათებელი, ისეთი, როგორიცაა ვრთობლივი მთლიანპროდუქტის ზრდა 1996 წელს 16 პროცენტით. არანაკლებ ხიმპრობლეთა ისიც, რომ მასში ცერთ სექტორს წილა 75 პროცენტი ვაღდება. მიწის რეფორმის შეღეგად მოსახლეობის სამი მეოთხეი მიწის ხმასკუთრე ვახდა. ქვეყანაში პრივატიზებულია 10 ათასზე მეტი სამეული და წერილი ხაწარმო და ამ პროცესში მონაწილეობას 400 ათასი ოკახი. ჩვენში პრივატიზებებულია არა მხოლოდ მიწა, არა მხოლოდ სამრეწველო და ბერძნული სექტორის მნიშვნელოვანი ნაწილი, არამედ ყველა სიღარიბეთი ბინა. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, უმრავლეს ფამიღიას – ნუღ ნაკლეს ორ წელიწადში – ხაქართველოს მესაკუთრეთა ქვეყნად იქცა. ამ ორ წელიწადში ჩვენ ვიგებდით საკანონმღებლო რეფორმა, მამოქმეღებდა შემოღებულ ეროვნული ფულადი ერთეული – ლარი, რომლებიც ერთ-ერთ ყველაზე ეკონომიკურ ერთეულად – ლარი, რომლებიც ერთ-ერთ ყველაზე ეკონომიკურ ერთეულად ვაჭრობა ხაქართველოში ხაკმაღ ხარგებლიანი გახდა. ამ ორ წელიწადში ჩვენ ვიგებდით საკანონმღებლო ბაზის ხრულებას, ხაკმაღ ეროვნული ფულადი ერთეულის – ლარის, მოქმედებას ერთ-ერთ ყველაზე ეკონომიკურ ერთეულად ვაჭრობა ხაქართველოში. ჩვენ ვიგებდით

განმარტებითი წერილი კანონპროექტზე „მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა შესახებ“

ჟურნალისტიკის ბრალეულად სახელწოდებაში კი მასში ყველა ხედავს მოწესრიგება დღემდე რჩება მნიშვნელოვან ხარვეზად, რომელიც დამოკიდებულია ქვეყნის სპეციფიკაზე. ხოლო საქართველოში, ისევე როგორც მთელ პოსტსაბჭოთა სივრცეში, შექმნილია იმდენად არახალისებრივი მდგომარეობა, რომ ვეღარ პრობლემა კარნახობსავად ახალ გადაწყვეტას თხოვს. ახალი გადაწყვეტა კი უფრო ძნელი მოსაძებნია, უფრო ძნელი შესაძლებელი და უფრო ძნელი გასაკარგებელი, ვიდრე წყვეტა. ამის გამო იყო და კვლავაც იქნება პრობლემატიკა მუშაობა მას-მედიასთან დაკავშირებულ კანონმდებლობაზე.

პარლამენტის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა ქვეკომიტეტში გაანალიზდა ოცდაათამდე ქვეყნის კანონმდებლობა, ბაკარდ კონსულტაციები ჩატარდა და უცხოელ საეჯილისკვანოთა (მათ შორის საელჩოთა) წარმომადგენლებთან, შეიქმნა კანონის საკვანძო პრობლემა და დაიწერა დაახლოებით მოგიზრისა ალტერნატიული პროექტი და ყველაზე ბოლოს ამ ალტერნატიული პროექტების ავტორთან (ეპასუხა ერთ-ერთ „ბანაობაზე“ და „7 დღე“). ჩასაგარებელი იყო კონსულტაციების სხვა რაუნდები, რომ მოელოდნელად ვერ მოხერხდა ამ ეტაპის წარადე – ქვეკომიტეთის უცნობი (უკვე რეიონ მეოთხე) პროექტი ვამეო „ჟურნალისტა“ პარლამენტ გამოის ფურცლებზე გაიგეზა. ამავე დღის, პრესაში გამოჩნდა ჟურნალისტების ერთი ნაწილის შეფასებები გამოქვეყნებულ კანონპროექტებზე. ეს უკვე ხაჯარო დისკუსიის დაწყების ნიშნავს.

კანონპროექტების ასეთ სავარაუდო ხაჯარო. დისკუსია გაანალიზებიდან და ვაიარიულის სამოდელო შეღებამდე მისული ხაკანონმდებლო პირობები ხაერთო ანრას გამომშვავება, ჩვენის აზრით, უფრო ადეკვატურია: მაგრამ რადგან უკვე დაწყო ხამოდელირო ანრას ფორმირება, მსხი ცილმხრივობის თავიდან აცილებულად უნდა გამოქვეყნდეს და ხაჯარო დისკუსიის ხაგანი ბაზეს ყველა პროექტი, პარალელურად კი გაგრძელდეს შემაობა აკადემიურ რეგიონში.

* * *

ჩვენს მიერ წარმოდგენილი კანონპროექტი მიმწილ ისახაის შემდეგი ამოცანების გაგვაჩას:

1.პრესის დაცვის გაძლიერება.

ხაქართველოს ამჟამად მოქმედი კანონი „პრესა და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების შესახებ“ მიმწილ ისახეიდა და მეძლო კიდეც ხაბჭოთა რეალიებიდან დემოკრატიულ სახელმწიფოში ჟურნალისტის გადაეყვა პირველი ნაბიჯი – გაეუქმებინა ეკენზრა, შეექმნა პრესის თავისუფლების იერიდელი ხაფუძველი; მაგრამ პრესის თავისუფლების იერიდელი აღარება ხშირად არ არის საკმარისი, მით უმეტეს ამ ქვეყანაში, სადაც სასამართლო და ხამართალდამცავი სისტემა რეფორმას ხაჭიროებს. ინფორმაციის მოპოვებისა და გავრცელების ეკონომიკური ბაზის შექმნა ეფექტიც ბიზნესურად ეფექტიანი ხაინფორმაციო ბაზრის ფორმირება, მაგრამ ეს ხაკმარისი არ არის ინფორმაციის ხისტემა რეფორმის ხაჭიროებისათვის. ამიტომ ჩვენ ვიხელმძღვანელეთ ხაერთაშორისო ნორმებით, ხაკანონმდებლო პრაქტიკით და ხაქართველოში ხაკანონმდებლო ტრადიციებით.

საქართველოს რესპუბლიკა
№29. ხუთშაბათი. 6 თებერვალი. 1997 წელ

პროექტი

საქართველოს კანონი

მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა შესახებ

(დასასრული)

უფლება აქვს მიიღებოს იგი მასობრივი ინფორმაციის ნებისმიერ, მათ შორის, ქრონო და საუწყებო საშუალებებს.

10. თუ ეროვნული საბჭოს ჩრანგები არ ამოწურავენ მასობრივი ინფორმაციის საბოგადებრივი საშუალების პოტენციალს, ეროვნული საბჭოს ნებართვით მის ადმინისტრაციას უფლება აქვს მოწვეულ სხვებს, შემოქმედითი კოლექტივი და იმუშაოს კომერციული სტრუქტურის ანალოგიურ პირობებში.

11. მასობრივი ინფორმაციის საბოგადებრივი საშუალების დებულებას ამტკიცებს ეროვნული საბჭო.

მუხლი 8. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა სახეები

1. მასობრივი ინფორმაციის სახეები გამოიყოფა შესაბამის მიხედვით (ქრონო ანუ კომერციული, უწყებრივი, საბოგადოებრივი), ინფორმაციის მიწოდების მიხედვით (პოგადო და სპეციალიზებული, კერძო ახალი ამბების, სარეკლამო, საგამმაბილებელი, შესაკითხო, მაგაზინი, სარეკლამო, ერთგეროვანი და სხვა თვიშე სპეციალიზებული ჟანრით, ჟურნალი, რადიო და ტელევიზიოგრამა), ენის მიხედვით (ერთეროვანი სახეობების გარდა დაშვებული მასობრივი ინფორმაციის ორ ან მრავალეროვანი საშუალებას გავრცელებას, გავრცელების გეგმილოგიის მიხედვით (ეკუმენური ანუ პოლიტიკური საშუალებები + გამეთი, ჟურნალი და ელექტრონული საშუალებები – გაზეთი და საკაბელო რადიო და ტელევიზიოგრამა, ანდაც-ოდ ეთერულ ტალღებზე), ელექტრონული გეგმილოგიით გავრცელებულ მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებს განეკუთვნება ავრეთვე მასობრივი მოხმარების კომპიუტერული ქსელის საინფორმაციო სისტემებს); პერიოდულობის მიხედვით (მასობრივი ინფორმაციის ერთჯერად და პერიოდულ გამეთი, ჟურნალი, ბიულეტენი, ალმანახი, რადიო და ტელევიზიოგრამა, კინქრონალური პროგრამები, რომელთა პროდუქციის გამოშვების პერიოდი არ აღემატება ერთ წელიწადს); გავრცელების არეალის მიხედვით (რესპუბლიკური და ადგილობრივი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები); მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა ფინანსური ბაზით (სახელმწიფო ანაგრანი, პრესამხარეთი, ფონი, რადიო და ტელევიზიოგრამა და სხვა ორგანიზაციები, რომელიც სპეციალიზებულია მხოლოდ გარკვეული გიპის საინფორმაციო მასალის შექმნაზე).

2. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების სახე განსაზღვრის მასობრივი ინფორმაციის საშუალების დაფუძნების და ფუნქციონირების წესს, მის გაჩერებას.

3. მასობრივი ინფორმაციის სისტემას არ განეკუთვნება ის უცხოური საშუალებები, რომლებიც ერეულად საქართველოში გავრცელების ავრეთვე მხოლოდ გარკვეული ვადის განმავლობაში მასალის შექმნაზე.

მუხლი 9. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა რეგისტრაცია

1. მასობრივი ინფორმაციის საშუალება ის უფლება და რეგისტრაციას გაიღის სამეწარმეო საქმიანობის შესახებ არსებული კანონის შესაბამისად.

2. სასამართლო, სადაც მოხდა მასობრივი ინფორმაციის საშუალების რეგისტრაცია, აცნობებს ამის შესახებ ეროვნული საბჭოს ელექტრონის კომისიას, სადაც მასობრივი ინფორმაციის საშუალება შეაქვთ სარეესტრო რეესტრში.

3. რეგისტრაციაზე არ ესაზღვრება.

– 500 ან ნაკლები გაჩაღის პერიოდულ გამოცემებს (საინფორმაციო სააგენტოს მიერ გამოცემულ ბიულეტენს გარდა); წინასწარეულ მასალებს, რომელიც ვრცელდება კანონის შესაბამისად; რადიო და ტელევიზიოგრამებს, თუ ისინი საკაბელო სისტემით ვრცელდება ერთ სასრულო, სახელმწიფო ან სპორეული დაწესებულების ტერიტორიაზე, ან 50-ამდე ბინისეულ მოროს; ავტორი და ვილეოკასეტებს 10 ან ნაკლები რიცხვით.

მუხლი 10. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა ლიცენზირება

1. მასობრივი ინფორმაციის ის საშუალება, რომელიც სარეკლამოს გავრცელების ლიმიტირებული საშუალებებით, ინფორმაციის გავრცელების წესის მხოლოდ ლიცენზიის მიღების შემდეგ.

ლიცენზის საჭიროების გაღლერი გაღაეციმით განსაზღვრება რადიო და ტელევიზიოგრამა, რადგან ეს ტიპები ლიმიტირებული არხების და ღიცენზიების ფონდისა და კიეთრებებშეულის სამინისტროს ტელეკომპანიების ბოძებით და ფიზიკურ პირებს შეეძლებათ ლიცენზიის მიღება.

2. რადიო და ტელევიზიოგრამის არხების და ლიცენზიების ფონდისა და კიეთრებებშეულის სამინისტროს ტელეკომპანიების საფუძველზე კონკურსის წესით გასცემს ეროვნული საბჭოს სალიცენზიო კომისია.

3. ლიცენზია გაიცემა განსაზღვული ვადით. ლიცენზიის ხელახლა გაღაცემა ნებადართულია სალიცენზიო კომისიაში განცხადების შემდეგ. ლიცენზიაში ცვლილება შეიძლება მოხდეს დამფუძნებლის (მესაკუთრის) შესაბამისი განაკაღის საფუძველზე.

4. ლიცენზია არ გაიცემა თუ: ა) განაცხადში მითითებული მონაცემები არ შეესაბამება სინამდვილეს; ბ) დარღვეულია დაფუძნების წესი, ერთი ღიმფუძნებელს ან რედაქციის არა აქვთ დაფუძნების თუ ხელშეკეთილების უფლება; გ) განცხადებაში მითითებული მონაცემებით ქვეშეკეთილად შეუძლებელია გაერკვეს;

ალნიშნულ შემთხვევებში სალიცენზიო კომისიაა 3 თვეში მოგაინერეულ უარს ეუბნება განსაცხადებელს, რაც დამფუძნებელს შეუძლია გაასაჩივროს სასამართლოში.

5. ლიცენზია რიგითობეზე ხელდება, თუ: ა) ღიცენზიით გამოქეულებული დარჩა 1 წელის განმავლობაში; ბ) დარღვეულია ტიპებიანი პირობები; გ) ეროვნული საბჭოს ნებართვის საკითხი განხილულია მხოლოდ ერთხელ აღნიშნული მიზეზით.

6. თუ ღიცენზიის ჩამორთმევის საკითხი განხილულია სხვა ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში სხვა მიზეზით, ეროვნული საბჭოს ღა ითხოვს მისგან სათანადო საქმიანობის დასკვნას.

თავი 2. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების სტრუქტურა

მუხლი 11. დამფუძნებელი (მესაკუთრე)

1. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების დამფუძნებელი (მესაკუთრე) შეიძლება იყოს: ა) ერთი ან რამდენიმე ეროვნული ან ქვეეროვნული ფიზიკური პირი; ბ) ფიზიკური ან იურიდიული პირი, რომელსაც კანონით არა აქვს შეზღუდული უფლება; გ) დამფუძნებელს (მესაკუთრეს) აქვს უფლება: – ქონებრივ შემოქმედებით და პიროვნულად დაინტერესებულ პიროვნებებს შეუქმნან პირები (რედაქციები, რომლებიც ანგარიშვალდებულნი არიან მის წინაშე);

– შეიმუშაოს, შეუყვაროს ან შეიცვალოს მასობრივი ინფორმაციის საქმიანობა, რაც არ უსწნის მას პასუხისმგებლობას აღრე ალებული ვალდებულებების.

3. ამასთან, რომ ბუნებრივი მიზეზებით ღამიგრებულ საშუალებებში არ შეიქმას ქლერალობის შეზღუდის საფრთხე, ელექტრონული საშუალებების (რადიო და ტელევიზიოგრამა) ან გამგრეულებელ პოლიტიკურ პროპაგანდასთან (სახელმწიფო ხელისუფლების სტრუქტურა, პოლიტიკური გაერთიანება, პოლიტიკური მოღვაწე).

პროპაგანდაში ღაინტერესებულ პირს ეთერით უზრუნველყოფს სამინისტროებრივი რადიო-ტელევიზია, ან კერძო კომპანია, რომელთანაც დაკვეთის სახით განისაზღვრება მომხსენებლის მოცულობა და ფასი.

მუხლი 12. რწმუნება

1. რედაქცია შეიძლება იყოს იურიდიული პირი, დამოკიდებული სამეურნეო საზოგადო, ორგანიზაციული, როგორც სააწრით.

2. რედაქცია ფუნქციონირებს მას შიერ მიღებული დებულების საფუძველზე. დამფუძნებლის (მესაკუთრის) მიერ რედაქციის დებულების დამკვიცებაზე უროიერობის არეგულირება ხელშეკრულებები.

მუხლი 13. ქრონალისები

1. რედაქცია თავისუფალია შემოქმედებითი კოლექტის (ჟურნალისტების)-არჩევაში. მასობრივი ინფორმაციის სფეროში მუშაობა არ ზღუდება საგანმანათლებლო და პროფესიული ცენზის დამადასტურებელი სერტიფიკატებით.

2. კანონი იცავს ჟურნალისტის და რედაქციის თანამშრომლის პროფესიულ უფლებებს – ხელმისწრაში მიღება, თანამდებობაზე დანიშვნა და გაღასადგილება უნდა მოხდეს მხოლოდ პროფესიული კვალიფიკაციის და ეთიკის საფუძველზე.

3. პროფესიული მოვალეობის შესრულების დროს ჟურნალისტს უფლება აქვს:

1) მოიპოვოს ინფორმაცია და მისი შემცველი მატერიალური მასალა (დოკუმენტები, ნივთიერ და სხვა) ყველა ხერხით, გარდა კანონით აკრძალულისა; 2) ნებისმიერ პირს სთხოვოს მოიცვლინ ოფიციალური საერთოს ადმოცემებისას ეროვნული საბჭო დროებით მღვდეს ინფორმაციის მიღების კრიტერიუმი (დახურული) მონიდან.

ჭირად ცხოვრებასთან, ჯანმრთელობასა და კომერციულ საქმიანობასთან დაკავშირებული ინფორმაციის გასაიდუმლოების უფლება, როგორც წესი, აქვს ნებისმიერ მოქალაქეს. გამონაკლისი შეიძლება იყოს დამფუძნე, თუ ინფორმაცია მნიშვნელოვანია საბოგადოებისთვის არსებესახა თუ სხვა პოლიტიკურ პროცესთან დაკავშირებით.

5. ინფორმაციის პირველხელა. უწუებების საქმიანობის და მნიშვნელოვანი ღონისძიებების შესახებ რედაქცია მოიპოვებს ჟურნალისტის აკრედიტაციით. აკრედიტაცია ან მოგაინერებული პასუხი საკრედიტაციო განაცხადზე უნდა გაიცეს განცხადების მიღებიდან ერთი კვირის ვადაში. აკრედიტაციის გაჭიანურებისთვის რედაქციას უფლება აქვს მოითხოვოს კომპენსაცია აკრედიტაციის გამეტი ეროვნული პირისგან, ვის მიერაც აკრედიტაციაზე უარი ითქვა.

6. ღაუშვებელია ინფორმაციის მოპოვება აკრძალული ხერხებით: ინფორმაციის, როგორც საკუთრების, ხელყოფა მფლობელის ნებართვის გარეშე – მოპარვის, მოგყვების, ჟურნალისტის ვინაობის ან გამოქეულების განმრახვით ტყუილის თქმით.

მუხლი 14. ჟურნალისტის ეთიკის ძირითადი პრინციპები

1. ჟურნალისტს უფლება აქვს გაეკეთოს ნებისმიერ მოვლენის კომენტარი ან სთხოვოს კომენტარი სხვებს.

2. პირს, რომელიც მასობრივი ინფორმაციის კონკრეტულ საშუალებისთვის აქეთებს სპეციალურ კომენტარს (ინტერვიუში, წერილში, გამოსვლაში), საავტორო უფლება აქვს კომენტარზე, მისი გამოქეულების ფორმაზე, დროსა და ადგილზე. ჟურნალისტი მოვალეა რედაქციისთვის წინასწარ გააფრთხილოს ინტერვიუს ან სხვა ფორმით ინფორმაციის მიწოდების შესახებ.

3. თუ ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებულია დაიცვას ინფორმაციის წყარო, ან ავტორის ანონიმურობა, მაშინ ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოს მოთხოვნით ეს ინფორმაცია ან ავტორის ვინაობა უნდა გამჟღავნდეს.

4. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას ეროვნული საბჭოს მიერ ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის აუცილებლად მიიჩნევს.

5. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

6. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

7. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

8. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

9. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

10. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

11. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

12. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

13. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

14. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

15. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

16. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

17. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

18. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

19. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

20. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

21. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

22. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

23. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

24. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

25. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

ნაწილი 3. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები

თავი 1. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების დაარსება

მუხლი 9. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა რეგისტრაცია

1. მასობრივი ინფორმაციის საშუალება ის უფლება და რეგისტრაციას გაიღის სამეწარმეო საქმიანობის შესახებ არსებული კანონის შესაბამისად.

2. სასამართლო, სადაც მოხდა მასობრივი ინფორმაციის საშუალების რეგისტრაცია, აცნობებს ამის შესახებ ეროვნული საბჭოს ელექტრონის კომისიას, სადაც მასობრივი ინფორმაციის საშუალება შეაქვთ სარეესტრო რეესტრში.

3. რეგისტრაციაზე არ ესაზღვრება.

– 500 ან ნაკლები გაჩაღის პერიოდულ გამოცემებს (საინფორმაციო სააგენტოს მიერ გამოცემულ ბიულეტენს გარდა); წინასწარეულ მასალებს, რომელიც ვრცელდება კანონის შესაბამისად; რადიო და ტელევიზიოგრამებს, თუ ისინი საკაბელო სისტემით ვრცელდება ერთ სასრულო, სახელმწიფო ან სპორეული დაწესებულების ტერიტორიაზე, ან 50-ამდე ბინისეულ მოროს; ავტორი და ვილეოკასეტებს 10 ან ნაკლები რიცხვით.

მუხლი 10. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა ლიცენზირება

1. მასობრივი ინფორმაციის ის საშუალება, რომელიც სარეკლამოს გავრცელების ლიმიტირებული საშუალებებით, ინფორმაციის გავრცელების წესის მხოლოდ ლიცენზიის მიღების შემდეგ.

ლიცენზის საჭიროების გაღლერი გაღაეციმით განსაზღვება რადიო და ტელევიზიოგრამა, რადგან ეს ტიპები ლიმიტირებული არხების და ლიცენზიების ფონდისა და კიეთრებებშეულის სამინისტროს ტელეკომპანიების ბოძებით და ფიზიკურ პირებს შეეძლებათ ლიცენზიის მიღება.

2. რადიო და ტელევიზიოგრამის არხების და ლიცენზიების ფონდისა და კიეთრებებშეულის სამინისტროს ტელეკომპანიების საფუძველზე კონკურსის წესით გასცემს ეროვნული საბჭოს სალიცენზიო კომისია.

3. ლიცენზია გაიცემა განსაზღვული ვადით. ლიცენზიის ხელახლა გაღაცემა ნებადართულია სალიცენზიო კომისიაში განცხადების შემდეგ. ლიცენზიაში ცვლილება შეიძლება მოხდეს დამფუძნებლის (მესაკუთრის) შესაბამისი განაკაღის საფუძველზე.

4. ლიცენზია არ გაიცემა თუ: ა) განაცხადში მითითებული მონაცემები არ შეესაბამება სინამდვილეს; ბ) დარღვეულია დაფუძნების წესი, ერთი ღიმფუძნებელს ან რედაქციის არა აქვთ დაფუძნების თუ ხელშეკეთილების უფლება; გ) განცხადებაში მითითებული მონაცემებით ქვეშეკეთილად შეუძლებელია გაერკვეს;

ალნიშნულ შემთხვევებში სალიცენზიო კომისიაა 3 თვეში მოგაინერეულ უარს ეუბნება განსაცხადებელს, რაც დამფუძნებელს შეუძლია გაასაჩივროს სასამართლოში.

5. ლიცენზია რიგითობეზე ხელდება, თუ: ა) ღიცენზიით გამოქეულებული დარჩა 1 წელის განმავლობაში; ბ) დარღვეულია ტიპებიანი პირობები; გ) ეროვნული საბჭოს ნებართვის საკითხი განხილულია მხოლოდ ერთხელ აღნიშნული მიზეზით.

6. თუ ღიცენზიის ჩამორთმევის საკითხი განხილულია სხვა ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში სხვა მიზეზით, ეროვნული საბჭოს ღა ითხოვს მისგან სათანადო საქმიანობის დასკვნას.

თავი 2. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების სტრუქტურა

მუხლი 11. დამფუძნებელი (მესაკუთრე)

1. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების დამფუძნებელი (მესაკუთრე) შეიძლება იყოს: ა) ერთი ან რამდენიმე ეროვნული ან ქვეეროვნული ფიზიკური პირი; ბ) ფიზიკური ან იურიდიული პირი, რომელსაც კანონით არა აქვს შეზღუდული უფლება; გ) დამფუძნებელს (მესაკუთრეს) აქვს უფლება:

– ქონებრივ შემოქმედებით და პიროვნულად დაინტერესებულ პიროვნებებს შეუქმნან პირები (რედაქციები, რომლებიც ანგარიშვალდებულნი არიან მის წინაშე);

– შეიმუშაოს, შეუყვაროს ან შეიცვალოს მასობრივი ინფორმაციის საქმიანობა, რაც არ უსწნის მას პასუხისმგებლობას აღრე ალებული ვალდებულებების.

3. ამასთან, რომ ბუნებრივი მიზეზებით ღამიგრებულ საშუალებებში არ შეიქმას ქლერალობის შეზღუდის საფრთხე, ელექტრონული საშუალებების (რადიო და ტელევიზიოგრამა) ან გამგრეულებელ პოლიტიკურ პროპაგანდასთან (სახელმწიფო ხელისუფლების სტრუქტურა, პოლიტიკური გაერთიანება, პოლიტიკური მოღვაწე).

პროპაგანდაში ღაინტერესებულ პირს ეთერით უზრუნველყოფს სამინისტროებრივი რადიო-ტელევიზია, ან კერძო კომპანია, რომელთანაც დაკვეთის სახით განისაზღვრება მომხსენებლის მოცულობა და ფასი.

მუხლი 12. რწმუნება

1. რედაქცია შეიძლება იყოს იურიდიული პირი, დამოკიდებული სამეურნეო საზოგადო, ორგანიზაციული, როგორც სააწრით.

2. რედაქცია ფუნქციონირებს მას შიერ მიღებული დებულების საფუძველზე. დამფუძნებლის (მესაკუთრის) მიერ რედაქციის დებულების დამკვიცებაზე უროიერობის არეგულირება ხელშეკრულებები.

მუხლი 13. ქრონალისები

1. რედაქცია თავისუფალია შემოქმედებითი კოლექტის (ჟურნალისტების)-არჩევაში. მასობრივი ინფორმაციის სფეროში მუშაობა არ ზღუდება საგანმანათლებლო და პროფესიული ცენზის დამადასტურებელი სერტიფიკატებით.

2. კანონი იცავს ჟურნალისტის და რედაქციის თანამშრომლის პროფესიულ უფლებებს – ხელმისწრაში მიღება, თანამდებობაზე დანიშვნა და გაღასადგილება უნდა მოხდეს მხოლოდ პროფესიული კვალიფიკაციის და ეთიკის საფუძველზე.

3. პროფესიული მოვალეობის შესრულების დროს ჟურნალისტს უფლება აქვს:

1) მოიპოვოს ინფორმაცია და მისი შემცველი მატერიალური მასალა (დოკუმენტები, ნივთიერ და სხვა) ყველა ხერხით, გარდა კანონით აკრძალულისა; 2) ნებისმიერ პირს სთხოვოს მოიცვლინ ოფიციალური საერთოს ადმოცემებისას ეროვნული საბჭო დროებით მღვდეს ინფორმაციის მიღების კრიტერიუმი (დახურული) მონიდან.

ჭირად ცხოვრებასთან, ჯანმრთელობასა და კომერციულ საქმიანობასთან დაკავშირებული ინფორმაციის გასაიდუმლოების უფლება, როგორც წესი, აქვს ნებისმიერ მოქალაქეს. გამონაკლისი შეიძლება იყოს დამფუძნე, თუ ინფორმაცია მნიშვნელოვანია საბოგადოებისთვის არსებესახა თუ სხვა პოლიტიკურ პროცესთან დაკავშირებით.

5. ინფორმაციის პირველხელა. უწუებების საქმიანობის და მნიშვნელოვანი ღონისძიებების შესახებ რედაქცია მოიპოვებს ჟურნალისტის აკრედიტაციით. აკრედიტაცია ან მოგაინერებული პასუხი საკრედიტაციო განაცხადზე უნდა გაიცეს განცხადების მიღებიდან ერთი კვირის ვადაში. აკრედიტაციის გაჭიანურებისთვის რედაქციას უფლება აქვს მოითხოვოს კომპენსაცია აკრედიტაციის გამეტი ეროვნული პირისგან, ვის მიერაც აკრედიტაციაზე უარი ითქვა.

6. ღაუშვებელია ინფორმაციის მოპოვება აკრძალული ხერხებით: ინფორმაციის, როგორც საკუთრების, ხელყოფა მფლობელის ნებართვის გარეშე – მოპარვის, მოგყვების, ჟურნალისტის ვინაობის ან მოგაინერეულების უფლება, ტყუილის თქმით.

მუხლი 14. ჟურნალისტის ეთიკის ძირითადი პრინციპები

1. ჟურნალისტს უფლება აქვს გაეკეთოს ნებისმიერ მოვლენის კომენტარი ან სთხოვოს კომენტარი სხვებს.

2. პირს, რომელიც მასობრივი ინფორმაციის კონკრეტულ საშუალებისთვის აქეთებს სპეციალურ კომენტარს (ინტერვიუში, წერილში, გამოსვლაში), საავტორო უფლება აქვს კომენტარზე, მისი გამოქეულების ფორმაზე, დროსა და ადგილზე. ჟურნალისტი მოვალეა რედაქციისთვის წინასწარ გააფრთხილოს ინტერვიუს ან სხვა ფორმით ინფორმაციის მიწოდების შესახებ.

3. თუ ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებულია დაიცვას ინფორმაციის წყარო, ან ავტორის ანონიმურობა, მაშინ ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოს მოთხოვნით ეს ინფორმაცია ან ავტორის ვინაობა უნდა გამჟღავნდეს.

4. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

თავი 3. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების შენახული შრომეთოლოგიები და მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა

მუხლი 20. საწესდებო კაპიტალი

1. მასობრივი ინფორმაციის საშუალების აქციები უნდა იყოს სახელობითი.

2. კაპიტალისა და ხმების უმეტესი წილი არ შეიძლება აქონდეს დამფუძნებელს (მესაკუთრეს), რომელიც: ა) რესპუბლიკაში აკონტროლებს მასობრივი ინფორმაციის ამავე პრეფილის ეროვნული საბჭოების 33 პროცენტს ან მეტს; ბ) არ არის საქართველოს მოქალაქე ან მუდმივად ცხოვრობს საქართველოს ტერიტორიის გარეთ.

3. თუ ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებულია დაიცვას ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, მაშინ ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოს მოთხოვნით ეს ინფორმაცია ან ავტორის ვინაობა უნდა გამჟღავნდეს.

4. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

5. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

6. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

7. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

8. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

9. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

10. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

11. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართლოში საქმის განხილვისთვის.

12. ჟურნალისტი ან რედაქცია ვალდებული არ არის გაამჟღავნოს ინფორმაციის წყარო ან ავტორის ვინაობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეროვნული საბჭო ან სასამართლო ამ ინფორმაციის გამჟღავნებას აუცილებლად მიიჩნევს ეროვნული საბჭოს ან სასამართ

დაკრძალვის დღე.

ბრძოლაში ებმებიან ლიდერთა ცოლები

ჩეჩნეთში ორ კველაზე ცნობილ ქალს შორის უფრო ლამაზი და კოლორიტული ყოფილა. ვიდრე მათი ქმრები ომობდნენ, ორივე ქალი ბრძოლის ველზე ერთმანეთს ებრძოდა.

საქართველოს რესპუბლიკა
№29. ოთხშაბათი, 6 თებერვალი, 1997 წელ

სხვისი თვალით

ქარიშხლებმა ეს ცეცხლმე ბოლოს შეიტყვეს. ამ ქვეყნის ხელისუფალთა ყოველდღიური ცოხნელობისა და ბაბრუნის ხრიალებისას ისინი ვერ ამჩნევდნენ, რომ ირგვლივ ყველაფერი ნელ-ნელა ეცვლებოდა. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ფიქრები, ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობები, ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ხასიათები. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ცხოვრების წესი და ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ფასეულობათა სისტემა. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ცნობიერება. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ქცევა. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ხელისუფლებასთან. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ქვეყანასთან. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ისტორიასთან. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ეროვნულ ფასეულობებთან. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ეროვნულ ინტერესებთან. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ეროვნულ ღირსებასთან. ნელ-ნელა ეცვლებოდა ადამიანების ურთიერთობა ეროვნულ ლ

საგზვარი მარტო ხაგი როდია!

„საქართველოს სახელმწიფო საზღვარი არის ხაბი და ამ ხაბის გაყოლებით გამავალი ერტგალური სიხმტკვე, რომელიც გამოყოფს საქართველოს ტერიტორიას — ხმელეთს, წყალს, ჭერთველოს სივრცეს მომიჯნავე სახელმწიფოს ტერტორიისგან".

ამ ხაბიდან იწყება სამშობლო. აქ არის აღმართული მისი თავდაცვის კედელი.

– საზღვარი მარტო ხაზი როდია! არაერთხელ უთქვამს საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის თავმჯდომარეს, ვუნენგას ოთარ ვალერი ხხეიძეს.

ბოლო წლებში საქართველოს სამღვარაერთის სახელმწიფოთა ურთიერთის ფაქტორები მოიპოვა დიდი ცვლილებები გაწიფრო ბრწა. სახელმწიფოთა სამღვრის დაცვის საკითხი ახლებურად დაისვა.

მესამღვრეების წინაშე ახალი ამოცანები დაისახა და სახელმწიფო სამღვრის დაცვის ღონპრგამეზმა ამიგომაც განსაკუთრებული ტერტორიის — ხმელეთის, წყალს, ჭერთველოს სივრცეს მომიჯნავე სახელმწიფოს ტერტორიისგან".

სიცოცხლის საქართველოს სამღვრებმა. თანდათან შეეწროვდა. მაგრამ ამღვდა და დღეს ამიგომაც სტრატეგიული მნიშვნელობით გამოირჩევა ის ჭერტველთა სამღვრის ნაწილი, რომელიც გამოყოფს საქართველოს სახელმწიფოს ტერტორიას ჭერთველოს ოკუპირებული აფხაზეთის ავტონომიისგან.

ნაცოფიერი გამოლეკა მჭიდრო თანამშრომლობა ეროვნული უშიშროების ორგანოთა, პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტთან, მეცნიერებათა აკადემიასა და ავადნიერიების სახელოს ექსპერტებთან – შეიქმნა კანონპრეკტი „სახელმწიფო სამღვრის შესახებ". კანონი, რომელსაც მალე მოიღებს პარლამენტი, ხელს მოაწერს საქართველოს ინტეგრის ხელმძღვანელი ედუარდ შევარდნაძე.

ედუარდ შევარდნაძის ხელმოწერით ამ კანონის ძალაში შესვლის შემდეგ საქართველოს სამღვრის დაცვა ეროვნული უშიშროების სამხედრო ნაწილებს დაეკისრებათ.

ედუარდ შევარდნაძე ხშირად ხვდება ჭერთველ მესამღვრეებს. ხვედრითაც ერთ-ერთ ასეთ ხვედრაზე ვესაუბრეთ ვუნენგას ოთარ ვალერი ხხეიძეს.

ვალერი ჩხეიძე (შუაში) ამერიკელებთან. მარცხნივ დგას ჯონ შალიკაშვილი.

საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის თავმჯდომარეს გენერალ-მაიორ ვ. ჩხეიძეს

საქართველო, თბილისი

– ბატონო გენერალო, ხალხს ხშირად ესმის ხიტყვები „ხაზღვარი", „ხაზღვრის დაცვა", მაგრამ ალბათ ბევრს არ ესმის, რა ხდება ამ ხაზზე, ვინ ვის ხაზღვრავს, ვინ ვის იცავს. ამიტომ ალბათ ჯერ ის მითხარით, რა ხაზღვრებით ხაზღვრავს ჭერთველი ერი თავის ტერიტორიას?

– ხაზღვრები ხაზღვრებს ხაზღვრებისგან განხხვავდება.

საქართველოს რესპუბლიკა

№29 ოთხშაბათი, 6 თებერვალი, 1997 წელი

ლაურეატი

„ქართული ხმებიდან „მართველამდე“

„ქართული ხმები“ ჩემი ბავშვობის ოცნება იყო. ბავშვობაში ყველა ბიჭი ფეხბურთელობაზე ოცნებობს, მე კი ვმღეროდი. ეზოში ბიჭებს ვეუბნებოდი, რომ ვიმღერებდი და ისინი ფეხბურთს თამაშობდნენ. ეს ოცნება ასრულდა, ჩემი ბავშვობის ოცნება ახდა. ეს ჯგუფი ჩემი ცხოვრების ნაწილია. ამ ჯგუფის გარეშე ჩემი ცხოვრება ვერ წარმომიდგენია. ეს ჯგუფი ჩემი ოჯახია. ჩვენ ერთად ვიზრდებოდით, ერთად ვსწავლობდით, ერთად ვმღეროდით, ერთად ვმოგზაურობდით, ერთად ვიყავით ბედნიერები და ერთად ვიტანჯებოდით. ეს ჯგუფი ჩემი ცხოვრების ნაწილია. ამ ჯგუფის გარეშე ჩემი ცხოვრება ვერ წარმომიდგენია. ეს ჯგუფი ჩემი ოჯახია. ჩვენ ერთად ვიზრდებოდით, ერთად ვსწავლობ